

Sygn. akt I A Cz 1891/12

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2012 r

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : Sędzia SA Wojciech Kościółek

Sędzia SA Józef Wąsik

Sędzia SA Jerzy Bess

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2012 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. S.

przeciwko J. T.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 13 lipca 2012r. sygn. akt I Nc 317/10

p o s t a n a w i a :

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt I ACz 1891/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krakowie w pkt I odrzucił wniosek pozwanego z dnia 25 czerwca 2012 roku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego dnia 18 listopada 2010 roku przez Sąd Okręgowy w Krakowie, a w pkt II odrzucił sprzeciw pozwanego od tego nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że wniosek pozwanego o przywrócenie terminu został złożony w dniu 25 czerwca 2012 roku, tj. z uchybieniem tygodniowego terminu określonego w art. 169 k.p.c. Według Sądu nie można zaakceptować stanowiska pełnomocnika pozwanego, że dopiero w dniu 22 czerwca 2012 roku na skutek wglądu do akt niniejszej sprawy, uzyskał on możliwość zapoznania się z ich treścią. Pozwany bowiem miał możliwość zapoznania się z aktami sprawy i podjęcia odpowiednich kroków prawnych wcześniej, skoro znana mu była sygnatura sprawy, jej strony oraz treść rozstrzygnięcia. Sąd zwrócił uwagę, że termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 18 listopada 2010 roku zaczął biec z momentem przekazania pozwanemu przez pełnomocnika informacji o wydaniu nakazu zapłaty w niniejszej sprawie. Sąd zaznaczył, że daty przekazania tej informacji pełnomocnik pozwanego nie ujawnił, jednak analiza treści pisma z dnia 18 czerwca 2012 roku pozwala stwierdzić, iż uzyskanie i przekazanie informacji miało miejsce przed tą datą, tj. najpóźniej w piątek 15 czerwca 2012 roku. Z tych względów Sąd Okręgowy działając na zasadzie art. 171 k.p.c. w zw. z art. 169 § 1 i 5 k.p.c. odrzucił spóźniony

wniosek o przywrócenie terminu, co skutkowało także odrzuceniem zgodnie z treścią art. 504 § 1 k.p.c. wniesionego po upływie terminu sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany zaskarżając go w całości i wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że nakaz zapłaty nie został mu prawidłowo doręczony, gdyż powód wskazał nieprawidłowy adres jego zamieszkania. W związku z tym domniemanie prawne przewidziane w art. 139 § 1 k.p.c. w jego ocenie w

niniejszej sprawie zostało skutecznie podważone. Ponadto pozwany wskazując na prawidłowość złożonego wniosku o przywrócenie terminu podkreślił, że dopiero wraz z zapoznaniem się przez jego pełnomocnika z treścią akt sprawy w dniu 22 czerwca 2012 roku doszło do rzeczywistego ustania przyczyny uchybienia terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, gdyż sama znajomość sygnatury sprawy przed tą datą była niewystarczająca do złożenia wniosku o przywrócenie terminu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie należy zauważyć, iż pozwany zakwestionował w sprawie, iżby zamieszkiwał pod adresem w K. przy ul. (...), wskazywanym przez powódkę jako jego adres zamieszkania i pod który został doręczony mu nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w dniu 18 listopada 2010 roku. W takiej sytuacji, aby uznać doręczenie pozwanemu nakazu zapłaty za skuteczne w trybie przewidzianym w art. 139 § 1 k.p.c. należało wyjaśnić, czy w istocie wskazywany przez powódkę adres zamieszkania pozwanego został przez nią określony prawidłowo i w związku z tym, czy domniemanie przewidziane w tym przepisie nie zostało skutecznie przez pozwanego obalone, czego jednak Sąd I instancji nie uczynił. Podstawowym bowiem warunkiem skuteczności zastępczego doręczenia jest to, by adresat mieszkał istotnie pod wskazanym adresem (por. postanowienie SN z dn. 18.03.2009 r., IV CNP 87/08, Lex nr 603176).

Ponadto odnosząc się do rozstrzygnięcia Sądu I instancji w zakresie złożonego przez pozwanego wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty należy zauważyć, że pozwany wskazał, iż uzyskał wiedzę co do treści wydanego przez Sąd Okręgowy nakazu zapłaty w terminie późniejszym, niż podał to Sąd w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Należy podzielić stanowisko pozwanego, że samo pozyskanie przez jego pełnomocnika wiedzy dotyczącej wydania nakazu zapłaty, bez dostępu do treści tego nakazu nie sprawia, iż rozpoczyna się bieg tygodniowego terminu określony w art. 169 § 1 k.p.c. Termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do dokonania zamierzonej czynności procesowej rozpoczyna

swój bieg dopiero wówczas, gdy pełnomocnik uzyska wiedzę, kiedy dokładnie rozpoczął się bieg terminu do dokonania tej czynności (por. postanowienie SN z dn. 17.07.2009 r., IV CZ 50/09, Lex nr 852586). Do złożenia zatem skutecznego wniosku o przywrócenie terminu niewystarczające jest posiadanie wiedzy, że orzeczenie w sprawie zostało wydane, ale strona musi mieć możliwość zapoznania się z jego treścią.

W związku z tym na gruncie niniejszej sprawy decydujące znaczenie miało ustalenie, kiedy w istocie pozwany dowiedział się o treści nakazu tj. czy miało to miejsce przed dniem 18 czerwca 2012 roku, jak wskazuje Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, czy też faktycznie nastąpiło dopiero w dniu 22 czerwca 2012 roku, co podkreśla pozwany. Niezasadne jest bowiem stwierdzenie, iż równoznaczna z dostępem pozwanego do treści tego nakazu i możliwością złożenia przez niego skutecznego wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty jest wiedza, jaką dysponował on przed dniem 18 czerwca 2012 roku, tj. że powódka złożyła pozew i w sprawie wydano nakaz zapłaty. Istotne jest bowiem to kiedy pozwany faktycznie zapoznał się z treścią wydanego przez Sąd I instancji nakazu zapłaty, gdyż to warunkowało możliwość wniesienia skutecznego wniosku o przywrócenie terminu.

W świetle powyższego argumentacja pozwanego zaprezentowana w złożonym zażaleniu, iż zapoznał się on z treścią nakazu zapłaty dopiero w dniu 22 czerwca 2012 zasługuje na uwzględnienie, co w konsekwencji prowadzi do wniosku, iż zasadne jest wnioskowane przez niego uchylenie postanowienia Sądu I instancji.

Dlatego Sąd Apelacyjny w Krakowie działając na zasadzie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie. Odnośnie wniosku pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego Sąd zgodnie z art. 108 § 2 k.p.c. pozostawił rozstrzygnięcie w zakresie kosztów postępowania zażaleniowego Sądowi I instancji.